

[Anders Andersen.]

skal udnyttes til en konsolidering. Det er efter vor mening en meget beskeden målsætning for ikke at sige et ganske utilstrækkeligt og misvisende mål at sætte sig midt i en verden præget af en teknisk og økonomisk udvikling, som næppe før er set. Jeg tror, vi kan prise os lykkelige for, at konsolidering og hævvelse af allerede vundne bastioner aldrig i sig selv har været et tilstrækkeligt mål for et sundt erhvervsliv. Tænk, om dansk landbrug for et par menneskealder siden havde sat sig som mål blot at bevare det, der dengang var nået, eller om Mads Clausen på Danfoss for tyve år siden havde samlet sine kræfter om det ene at konsolidere. Ja, vel skal vi konsolidere, men vi skal mere end det. De bedre kår — og det er da heldigvis ikke så lidt, hvert eneste årti har bragt i henseende til bedre kår på mangfoldige områder for alle i vort samfund — er skabt ikke ved blot at leve på det, der allerede var skabt, men ved at producere mere, ved at vore erhverv har udnyttet de skiftende tiders tekniske og økonomiske muligheder til fremskridt og øget produktion. Vi kan da beklage, at vilkårene, ydre som indre, ikke i efterkrigsårene har gjort det muligt for vore erhverv til stadighed at nå samme stigningstakt som andre landes erhverv. Men den produktionsfremgang, der i det sidste par menneskealder faktisk er sket, har efter venstres opfattelse været selve grundlaget for såvel den enkeltes som det offentlige løsning af en lang række store opgaver, og skal vi fremover med held løse de store opgaver, som både for erhvervene og det offentlige nu ligger for, så må først og fremmest dette grundlag styrkes.

Derfor er en politik, der alene sætter konsolideringen i højsædet, utilstrækkelig, og på længere sigt — tror jeg endda at kunne sige — ødelæggende for vort samfund. Det har også været sagt, at den opnåede høje beskæftigelse nu satte bom for yderligere produktion, forbrug og investering. Jeg tror ikke, at høj beskæftigelse og økonomiske fremskridt er uforenelige, tværtimod. Netop den produktionsstigning, der i første række har dannet grundlag for hidtidige forbedringer i samfundet og den enkeltes kår, netop de produktionsforøgelse, der

skyldes bedre udnyttelse af den samlede arbejdsstyrke igennem rationalisering og større produktivitet, har efter min mening de bedste betingelser under en høj beskæftigelse, hvor frygten for arbejdsløshed ikke stiller sig hindrende i vejen for fremskridt.

Jeg tror i øvrigt ikke, at vi har nået loftet for beskæftigelsen. Det er vel rigtigt, at vi har nået grænsen for den arbejdsindsats, som den enkelte med den nuværende beskatning vil præstere; men mon ikke vi må indstille os på, at skatterne i dag spiller en langt større rolle i den enkeltes bevidsthed end for en menneskealder siden og dermed også for den enkeltes vurdering af, hvor meget det i det hele taget kan betale sig at bestille? Hvad vi måske kan kalde „kampen mod skatten“, er derimod ved at antage karakter af et kapløb om at sikre sig en større indkomst uden øget arbejdsindsats, et kapløb mellem penge, løn og skatter, som ikke kan skabe hverken øget produktion eller øget initiativ og arbejdsglæde.

Heroverfor har venstre peget på en anden politik, og vi har fremsat forslag om en skattereform, som i høj grad kalder på den private opsparing og det private initiativ, som tilsigter, at det skal kunne betale sig at arbejde, betale sig at spare op, og som vil give erhvervene bedre muligheder for at klare de store problemer, der må og skal løses i den kommende tid.

Jeg har ønsket her ved finanslovsforslagets første behandling at ridse denne baggrund op, som jeg mener forslaget bør bedømmes på, fremfor at gå ind i en diskussion af forslagets mange enkelte punkter. Det bliver der jo rig lejlighed til ved forslagets videre behandling i folketing og udvalg, og jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis støtte til en kritisk gennemgang af det foreliggende forslag til finanslov.

Thestrup: Mit parti fastholder — således som vor politiske ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, har redegjort for under den politiske debat — det af os sammen med venstre fremsatte besparelses- og skattelettelsesforslag. Det er vor opfattelse, at det bedre end noget andet vil styrke det private erhvervsliv, og det er vor tro, at af